

Bruxelles, den 18.4.2013
COM(2013) 211 final

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

**om garantier dækket af det almindelige budget
Situationen pr. 30. juni 2012**

{SWD(2013) 130 final}

DA

DA

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	Indledning	3
2.	Typer af transaktioner, der er dækket af budgettet	3
3.	Udviklingen siden sidste beretning om situationen pr. 31. december 2011.....	4
3.1.	Betalingsbalancestøtte til medlemsstater uden for euroområdet.....	4
3.2.	Makrofinansiel bistand.....	4
3.3.	Euratom	4
3.4.	Den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme	4
3.5.	Budgetgaranti for EIB's eksterne finansiering	5
4.	Oplysninger om risici dækket af budgettet	5
4.1.	Definition af risiko	5
4.2.	Risikosammensætning.....	5
4.3.	Årlig risiko dækket af budgettet.....	7
4.3.1.	Risiko knyttet til medlemsstaterne	7
4.3.2.	Risiko knyttet til tredjelande	8
4.4.	Risikoudvikling	9
5.	Misligholdelser, aktivering af budgetgarantier og restancer.....	11
5.1.	Udbetalinger over de likvide midler	11
5.2.	Udbetalinger over budgettet.....	12
5.3.	Aktivering af garantifonden for aktioner i forhold til tredjelande	12
6.	Garantifond for aktioner i forhold til tredjelande.....	12
6.1.	Beløb til inddrivelse	12
6.2.	Aktiver.....	12
6.3.	Målbeløb	13
7.	Risikoevaluering: den økonomiske og finansielle situation i tredjelande med den største risiko	13
7.1.	Mål	13
7.2.	Risikovurderingsmetoder	13

1. INDLEDNING

Formålet med denne beretning er at redegøre for kreditrisikoen for Den Europæiske Unions budget som følge af de garantier og lånetransaktioner, der henholdsvis stilles og gennemføres enten direkte af Den Europæiske Union eller indirekte gennem EIB's eksterne mandater.

Beretningen forelægges i henhold til finansforordningen, der siger, at Kommissionen skal forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en beretning om situationen med hensyn til budgetgarantier og risiciene i den forbindelse¹. Beretningen suppleres af et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene med et sæt detaljerede tabeller og forklarende noter ("arbejdsdokumentet").

2. TYPER AF TRANSAKTIONER, DER ER DÆKKET AF BUDGETTET

De risici, der dækkes af Den Europæiske Unions budget ("budgettet"), hidrører fra en bred vifte af udlåns- og garantitransaktioner, som kan inddeles i to kategorier:

- lån ydet af Den Europæiske Union med makroøkonomisk sigte, dvs. makrofinansiell bistand² i form af lån ("MFA-lån") til tredjelande i samarbejde med Bretton Woods-institutionerne, betalingsbalancelån³ ("BoP-lån") til medlemsstater, der ikke har indført euroen, og som har betalingsbalanceproblemer, lån under den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme ("EFSM")⁴ til medlemsstater, som befinder sig i eller er alvorligt truet af en meget urolig økonomisk eller finansiell situation som følge af usædvanlige begivenheder, de ikke selv er herre over samt
- lån med mikroøkonomisk sigte, dvs. Euratom-lån og navnlig Den Europæiske Investeringsbanks finansiering af transaktioner i tredjelande, som er dækket af EU-garantier ("EIB's eksterne finansiering")⁵.

EIB's garanterede eksterne finansiering, Euratom-lånene og MFA-lånene er siden 1994 blevet dækket af garantifonden for aktioner til fordel for tredjelande ("fonden")⁶, mens BoP-lånene og EFSM-lånene dækkes direkte af budgettet.

Fonden dækker misligholdelser på lån og lånegarantier, der er ydet til tredjelande eller til projekter i tredjelande. Den blev oprettet for at:

- danne en "likviditetsreserve" med det formål at undgå træk på budgettet, når der ikke eller ikke til tiden betales af på et garanteret lån, samt

¹ Den foregående beretning om budgetgarantier pr. 31. december 2011 findes i COM(2012) 609 final og SEC(2012) 347 final.

² Makrofinansiell bistand kan også ydes i form af gavebistand til tredjelande.

³ Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 af 18. februar 2002 om indførelse af en mekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne (EUT L 53 af 23.2.2002, s. 1).

⁴ Rådets forordning (EU) nr. 407/2010 af 11. maj 2010 (EUT L 118 af 12.5.2010, s. 1).

⁵ Se tabel A4 i arbejdsdokumentet for henvisninger til retsgrundlag.

⁶ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 af 25. maj 2009 om oprettelse af en garantifond for aktioner i forhold til tredjelande (kodificeret udgave), "garantifondsforordningen" (EUT L 145 af 10.6.2009, s. 10).

- skabe et instrument til sikring af budgetdisciplin ved fastlæggelse af en finansiel ramme for udviklingen af EU's politik vedrørende garantier for Kommissionens og EIB's lån til tredjelande⁷.

Hvis tredjelande optages som medlemsstater, er lån til disse lande ikke længere dækket af fonden, og risikoen skal bæres direkte af budgettet. Fondens midler får tilført midler fra budgettet og skal holdes på et niveau, der svarer til en vis procentdel af de udestående lån og lånegarantier, der dækkes af fonden. Denne procentdel, den såkaldte målsats, er i øjeblikket 9 %. Hvis fondens midler ikke er tilstrækkelige, stilles de nødvendige midler til rådighed over budgettet.

3. UDVIKLINGEN SIDEN SIDSTE BERETNING OM SITUATIONEN PR. 31. DECEMBER 2011

3.1. Betalingsbalancestøtte til medlemsstater uden for euroområdet

Der blev ikke gennemført transaktioner i første halvdel af 2012. Den forebyggende mellemfristede finansielle EU-bistand til Rumænien er ikke blevet aktiveret pr. 30. juni 2012.

3.2. Makrofinansiel bistand

Den anden og sidste tranche af de 39 mio. EUR til Armenien blev udbetalt i februar, og der blev tilbagebetalt 19 mio. EUR (BiH 2 mio. EUR, FYROM 5 mio. EUR og Tadsjikistan 12 mio. EUR).

3.3. Euratom

Der blev ikke udbetalt lånebeløb i den periode, som beretningen dækker. De tilbagebetalte beløb bestod af 10,5 mio. EUR fra Bulgarien og 2,8 mio. EUR fra Ukraine.

3.4. Den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme

I første halvdel af 2012 blev der udbetalt 4,5 mia. EUR og 6 mia. EUR til henholdsvis Irland og Portugal.

De udestående beløb pr. 30. juni 2012 for de fire mekanismer er angivet i tabel 1.

Som led i krisehåndteringen er der blevet indført flere andre mekanismer, som dog ikke indebærer nogen risiko for budgettet:

- *den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet (EFSF⁸)/den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM⁹)*, der er garanteret af de deltagende medlemsstater på pro rata-basis, og

⁷ Skønt de eksterne risici i sidste ende er dækket af EU-budgettet, fungerer garantifonden som et instrument, der beskytter EU-budgettet mod betalingsmisligheder. For en omfattende beretning om fondens virke, se COM(2012) 399 final og det ledsagende arbejdsdokument (SWD(2012) 217 final).

⁸ Oplysninger om EFSF: <http://www.efs.europa.eu>

⁹ Oplysninger om ESM: <http://www.esm.europa.eu>

- *den græske lånefacilitet*¹⁰, som finansieres via bilaterale lån fra de øvrige medlemsstater i euroområdet og administreres centralt af Kommissionen.

3.5. Budgetgaranti for EIB's eksterne finansiering

Inden for rammerne af det eksterne mandat for 2007-2013 voksede antallet af nye låneaftaler med 3 % i første halvdel af 2012 og androg 605 mio. EUR. Der blev udbetalt lån på i alt 1 065 mio. EUR. Det samlede lån, der blev udbetalt inden for rammerne af det eksterne mandat androg således 9 626 mio. EUR pr. 30. juni 2012, hvilket var en stigning på 12,5 % i forhold til den 31. december 2011.

4. OPLYSNINGER OM RISICI DÆKKET AF BUDGETTET

4.1. Definition af risiko

Risikoen for budgettet stammer fra udestående kapital og renter i forbindelse med garanterede transaktioner.

I denne beretning er der brugt to metoder til at vurdere risiciene for budgettet (enten direkte eller indirekte via fonden):

- "Den samlede risiko, som er dækket" er baseret på summen af den samlede udestående kapital for de berørte transaktioner på en given dato, inkl. påløbne renter¹¹.
- Budgetmetoden, der defineres som "den årlige risiko for budgettet", er baseret på beregningen af det maksimale beløb, som EU ville skulle udbetale i et finansår, såfremt alle garanterede lån blev misligholdt¹².

4.2. Risikosammensætning

Indtil 2010 hang den maksimale risiko i form af de samlede udestående beløb hovedsagelig sammen med lån til tredjelande. Siden 2011 har finanskrisen haft alvorlige konsekvenser for medlemsstaternes offentlige finanser og ført til en stigning i EU's långivningsaktiviteter for at tilgodese det øgede behov for offentlig finansiering.

Som følge heraf har risikosammensætningen ændret sig. Pr. 30. juni 2012:

- vedrørte 73 % af det samlede udestående garanterede beløb lånoptagelse i forbindelse med lån til medlemsstater, der dækkes direkte af budgettet (sammenlignet med 45 % pr. 31.12.2010).

¹⁰ Den græske lånefacilitet - ECFIN - Europa-Kommissionen:
http://ec.europa.eu/economy_finance/assistance_eu_ms/greek_loan_facility/index_en.htm

¹¹ Jf. tabel 1 i beretningen.

¹² Med henblik på denne beregning antages det, at tilbagebetalingen af misligholdte lån ikke fremrykkes, så der er kun taget hensyn til forfaldne betalinger (se også tabel 2 og 3 i beretningen og tabel A2 i arbejdsdokumentet).

Den samlede risiko dækket af budgettet pr. 30. juni 2012 fremgår af tabel 1 nedenfor.

Tabel 1: Samlede udestående beløb dækket af budgettet pr. 30. juni 2012 (mio. EUR)				
	Udestående kapital	Påløbne renter	I alt	%
<u>Medlemsstater*</u>				
Makrofinansiel bistand	25	0	25	<1 %
Euratom	393	2	395	1 %
Betalingsbalance-støtte	11 400	145	11 545	15 %
EIB***	2 838	24	2 862	4 %
EFSM	38 500	444	38 944	52 %
<u>Subtotal - medlemsstater</u>	53 156	615	53 771	73 %
<u>Tredjelände**</u>				
Makrofinansiel bistand	585	21	606	1 %
Euratom	41	0	41	<1 %
EIB***	21 205	171	21 376	26 %
<u>Subtotal - tredjelände</u>	21 831	192	22 024	27 %
I alt	74 987	808	75 795	100 %
<p>* Denne risiko dækkes direkte af budgettet. Den inkluderer også MFA-lån, Euratom-lån og EIB-lån ydet forud for EU-tiltrædelsen.</p> <p>** Denne risiko dækkes af fonden.</p> <p>*** Omkring 82 % af EIB's udlån (udlån til stater og deres underenheder) er dækket af en totalgaranti, mens EIB's øvrige transaktioner kun er dækket mod politiske risici.</p>				

Tabel A1, A2, A3 og A4 i arbejdsdokumentet indeholder mere detaljerede oplysninger om disse udestående beløb, især med hensyn til loft, udbetalte beløb eller garantisatser.

Det samlede udestående beløb i kapital og renter, der er dækket af budgettet, fortsatte med at stige, primært som følge af de beløb, der blev ydet under EFSM.

4.3. Årlig risiko dækket af budgettet

For anden halvdel af 2012 kan budgettet (enten direkte eller via fonden) dække 1 871 mio. EUR¹³, som repræsenterer den del (hovedstol og renter), som forfalder i denne periode. Tabel A2 i arbejdsdokumentet indeholder nærmere oplysninger om vægtningen af hvert enkelt land i den samlede risiko, som er dækket.

4.3.1. Risiko knyttet til medlemsstaterne

Risikoen knyttet til medlemsstaterne vedrører:

- a) EIB-lån og/eller MFA-lån og/eller Euratom-lån ydet før EU-tiltrædelsen
- b) lån ydet under betalingsbalancefaciliteten og
- c) lån ydet under EFSM-ordningen.

¹³ Svarende til de skyldige beløb i anden halvdel af 2012 (af de samlede udeståender pr. 30. juni 2012) og forudsat, at de misligholdte lån ikke fremrykkes (jf. tabel A2 i arbejdsdokumentet).

Tabel 2: Rangordning af medlemsstaterne efter den risiko, de indebærer for budgettet i andet halvår 2012 (mio. EUR)

Rangorden	Land	Lån	Maksimal risiko	Landets vægt i forhold til medlemsstaternes samlede risiko	Landets vægt i forhold til den samlede risiko (medlemsstater og andre lande)
1	Portugal	c)	207,6	25,9 %	11,1 %
2	Irland	c)	192,7	24,0 %	10,3 %
3	Rumænien	a)+b)	160,4	20,0 %	8,6 %
4	Ungarn	a)+b)	79,0	9,9 %	4,2 %
5	Bulgarien	a)	43,4	5,4 %	2,3 %
6	Polen	a)	40,2	5,0 %	2,2 %
7	Tjekkiet	a)	35,1	4,6 %	1,9 %
8	Slovakiet	a)	22,1	2,8 %	1,2 %
9	Letland	a)+b)	8,5	1,1 %	0,5 %
10	Slovenien	a)	5,7	0,7 %	0,3 %
11	Cypern	a)	3,9	0,5 %	0,2 %
12	Litauen	a)	2,6	0,3 %	0,1 %
13	Malta	a)	0,4	0,0 %	0,0 %
I alt			801,5	100 %	42,8 %

4.3.2. Risiko knyttet til tredjelande

Fonden dækker garanterede lån til tredjelande med løbetider, der strækker sig til 2042. Fonden vil bære en maksimal risiko knyttet til tredjelande på 1 070 mio. EUR (57 % af den samlede årlige risiko).

De ti lande (ud af 46 lande), der rangerer øverst, når det gælder deres samlede udeståender, er anført nedenfor. De tegner sig for 841 mio. EUR eller 78,6 % af fondens årlige risiko. Den økonomiske situation i disse lande analyseres og kommenteres i punkt 3 arbejdsdokumentet. Kreditværdigheden som vurderet af kreditvurderingsbureauerne er også anført i hver landetabel.

Risikoen knyttet til tredjelande vedrører EIB's udlån og/eller MFA-lån og/eller Euratom-lån (se nærmere i tabel A3b og A4 i arbejdsdokumentet).

Tabel 3: Rangordning af de **ti tredjelande**, der repræsenterer den største risiko for fonden i andet halvår 2012 (mio. EUR)

Rangorden	Land	Maksimal risiko	Landets vægt i forhold til tredjelandes samlede risiko	Landets vægt i forhold til den samlede risiko (medlemsstater og andre lande)
1	Tyrkiet	249,4	23,3 %	13,3 %
2	Serbien	103,1	9,6 %	5,5 %
3	Tunesien	96,8	9,1 %	5,2 %
4	Egypten	95,8	9,0 %	5,1 %
5	Marokko	93,4	8,7 %	5,0 %
6	Sydafrika	57,5	5,4 %	3,1 %
7	Libanon	48,8	4,6 %	2,6 %
8	Syrien	41,5	3,9 %	2,2 %
9	Bosnien-Hercegovina	28,0	2,6 %	1,5 %
10	Jordan	26,8	2,5 %	1,4 %
De 10 i alt		841,1	78,6 %	45,0 %

4.4. Risikoudvikling

Usikkerheden er fortsat høj, idet den globale økonomiske og finansielle krise fortsat påvirker den økonomiske genopretning i EU og den globale vækst. Geopolitiske spændinger, som påvirker nogle lande i det sydlige Middelhavsområde, forøgede også usikkerheden omkring den økonomiske genopretning i bestemte tredjelande.

- Betalingsbalancemekanisme

EU's mellemfristede finansielle bistand under betalingsbalancemekanismen blev reaktiveret i november 2008 for at hjælpe Ungarn og derefter i januar og maj 2009 for at hjælpe Letland og Rumænien med at genskabe markedets tillid med et samlet lånetilsagn på 14,6 mia. EUR. 1,2 mia. EUR vil ikke blive udbetalt, da udbetalingsfristen er udløbet.

Foruden de 5 mia. EUR i betalingsbalancestøtte, som Rumænien allerede havde fået tildelt, besluttede Rådet den 12. maj 2011 at yde landet forebyggende finansiell bistand på op til 1,4 mia. EUR¹⁴, hvoraf der endnu ikke er udbetalt noget beløb.

Betalingsbalancemekanismen med sit samlede loft på 50 mia. EUR har en resterende kapacitet på 37,2 mia. EUR til yderligere betalingsbalancestøtte, hvis det bliver nødvendigt.

- Den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme (EFSM)

Spændingerne på statsobligationsmarkederne forblev høje i første halvår 2012. Betingelserne i forbindelse med udstedelse af statsobligationer i euroområdet er fortsat vanskelige trods aktiveringen af EFSM - suppleret med bilaterale lån - og EFSF. Det vil fortsat være en udfordring at dække medlemsstaternes stigende refinansieringsbehov i de kommende måneder og år.

Økofin-Rådets konklusioner begrænser mekanismen til 60 mia. EUR¹⁵, men artikel 2, stk. 2, i Rådets forordning begrænser det udestående beløb til den margin, der er til rådighed under loftet for egne indtægter¹⁶.

I forlængelse af Rådets afgørelser om tildeling af finansiell støtte fra Unionen til Irland¹⁷ og Portugal¹⁸ blev der udbetalt 18,4 mia. EUR til Irland og 20,1 mia. EUR til Portugal.

Ud af sin maksimale kapacitet på 60 mia. EUR råder EFSM pr. 30. juni 2012 over endnu 21,5 mia. EUR, hvis der bliver brug for yderligere bistand¹⁹.

¹⁴ Rådets afgørelse 2011/288/EU af 12. maj 2011 om forebyggende mellemfristet finansiell EU-bistand til Rumænien (EUT L 132 af 19.5.2011, s. 15).

¹⁵ Jf. pressemeddelelse om det ekstraordinære møde i Økofin-Rådet den 9.-10. maj 2010 (http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ecofin/114324.pdf)

¹⁶ Rådets forordning (EU) nr. 407/2010 af 11. maj 2010 om oprettelse af en europæisk finansiell stabiliseringsmekanisme (EUT L 118 af 12.5.2010, s. 1).

¹⁷ Rådets gennemførelsesafgørelse 2011/77/EU af 7. december 2011 om tildeling af finansiell støtte fra Unionen til Irland (EUT L 30 af 4.2.2011, s. 34).

¹⁸ Rådets gennemførelsesafgørelse 2011/344/EU af 30. maj 2011 om tildeling af finansiell støtte fra Unionen til Portugal (EUT L 159 af 17.6.2011, s. 88) og berigtigelse til Rådets gennemførelsesafgørelse af 17. maj 2011 om tildeling af finansiell støtte fra Unionen til Portugal (EUT L 178 af 10.7.2012, s. 15).

¹⁹ For yderligere oplysninger om EFSM henvises der til Kommissionens beretning om Den Europæiske Unions låntagnings- og långivningsaktiviteter i 2011, COM(2012) 419.

- Makrofinansiel bistand i form af lån (MFA-lån)

Efter Lissabontraktatens ikrafttræden vedtages MFA-afgørelser ikke længere af Rådet alene, men efter den almindelige lovgivningsprocedure (den fælles beslutningsprocedure). Kommissionen vedtog den 4.7.2011 et nyt forslag til en rammeforordning om makrofinansiel bistand for at forbedre beslutningsprocessen under Lissabontraktaten²⁰.

I henhold til den foreslåede rammeforordning kommer proceduren for tildeling af makrofinansiel bistand til at ligne proceduren for andre eksterne finansieringsinstrumenter, således at Kommissionen får beføjelse til at vedtage afgørelser om tildeling af makrofinansiel bistand under tilsyn af et udvalg sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne i overensstemmelse med den undersøgelsesprocedure, der blev indført med de nye komitologiregler, som trådte i kraft den 1. marts 2011²¹. Europa-Parlamentet og Rådet fortsatte deres drøftelser om forslaget til forordning i 2012, herunder proceduren for vedtagelse af afgørelser om tildeling af makrofinansiel bistand.

- Euratom-lån

Euratomlån til medlemsstater eller visse støtteberettigede tredjelande (Den Russiske Føderation, Armenien og Ukraine) har et loft på 4 mia. EUR, hvoraf ca. 85 % allerede er brugt. De resterende ca. 600 mio. EUR kan bruges til at finansiere nye projekter.

- EIB-lån

Under EIB's generelle mandat for perioden 2007-2013 var der pr. 30. juni 2012 blevet undertegnet lån til et samlet beløb på 19 998 mio. EUR, hvoraf 9 626 mio. EUR var blevet udbetalt pr. samme dato (se tabel A6 i arbejdsdokumentet). For yderligere oplysninger om lande, der er dækket af EIB-mandaterne, se tabel A1 og A2 i arbejdsdokumentet.

EIB begyndte at opleve misligholdelser på visse rentebetalinger og låneafdrag fra den syriske regering (se punkt 5.3 nedenfor).

5. MISLIGHOLDELSER, AKTIVERING AF BUDGETGARANTIER OG RESTANCER

5.1. Udbetalinger over de likvide midler

Kommissionen trækker på sine likvide midler for at undgå forsinkelser i forbindelse med betalingen af renter og afdrag på lån og de hermed forbundne omkostninger, når en debitor er kommet bagud med betalingen til EU²².

²⁰ COM(2011) 396 final – 2011/0176 (COD) af 4.7.2011.

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13), som erstatter Rådets afgørelse 1999/468/EF.

²² Se artikel 12 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 af 22. maj 2000 om gennemførelse af afgørelse nr. 2007/436/EF, Euratom om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter (EFT L 130 af 31.5.2000, s. 1).

5.2. Udbetalinger over budgettet

Da der ikke blev registreret misligholdte lån fra medlemsstaternes side i første halvdel af 2012, blev der ikke anmodet om bevillinger under artikel 01 04 01 i budgettet, "Den Europæiske Unions sikkerhedsstillelse for lån optaget af Unionen og Euratom og for lån ydet af EIB".

5.3. Aktivering af garantifonden for aktioner i forhold til tredjelande

I tilfælde af for sen betaling fra en modtager af et lån til tredjelande, der er ydet eller garanteret af EU, trækkes der på fonden for at dække misligholdelsen senest tre måneder efter fremsættelsen af anmodningen²³.

EIB oplevede misligholdelser på visse rentebetalinger og låneafdrag fra den syriske regering. Da de officielle betalingsanmodninger ikke har givet noget resultat anmodede EIB i maj 2012 om udbetaling af 15,5 mio. EUR fra garantifonden svarende til de manglende udbetalinger i november og december 2011. Dette beløb blev trukket på garantifondskontoen i august 2012. Den har fremsendt tre andre anmodninger om dækning af lån på 8,6 mio. EUR, 2,6 mio. EUR og 15,4 mio. EUR, som den syriske regering ikke har tilbagebetalt, med henblik på indbetaling i henholdsvis november 2012, januar 2013 og februar 2013. Banken har i mellemtiden inddrevet 2,1 mio. EUR. Hvis situationen i landet ikke forbedrer sig, kan der forventes andre træk på garantien.

Den samlede udestående kapital i forbindelse med garanterede lån til Syrien beløber sig til 551 mio. EUR, og den sidste restløbetid forfalder i 2030. Når EU har foretaget en betaling under EU-garantien, overgår EIB's rettigheder og retsmidler til EU, jf. garantiaftalerne. De procedurer til inddrivelse af fordringer, som EU har overtaget, varetages af EIB.

6. GARANTIFOND FOR AKTIONER I FORHOLD TIL TREDJELANDE

6.1. Beløb til inddrivelse²⁴

Pr. 30. juni 2012 havde fonden ingen udestående beløb til inddrivelse, da der ikke er foretaget udbetalinger.

6.2. Aktiver

Pr. 30. juni 2012 beløb fondens nettoaktiver²⁵ sig til 1 839 956 496,39 EUR.

²³ Siden fondens oprettelse i 1994 er der blevet trukket et sammenlagt beløb på 493 mio. EUR. Se yderligere oplysninger i arbejdsdokumentets afsnit 2.5.3.

²⁴ Siden fondens etablering i 1994 har dens samlede inddrivelser beløbet sig til 576 mio. EUR (herunder inddrevne beløb i hovedstol og renter plus strafrenter for for sen betaling plus realiserede valutakursgevinster og -tab).

²⁵ Fondens samlede aktiver minus påløbne forpligtelser (EIB-gebyrer og revisionsgebyrer).

6.3. Målbøl

Fondens midler skal være af en passende størrelse (målbøl), som er sat til 9 % af de samlede forpligtelser (hovedstøl og påløbne renter) i forbindelse med hver enkelt transaktion. Forholdet mellem fondens midler (1 755,43 mio. EUR) og de samlede forpligtelser²⁶ (21 234,34 mio. EUR) som defineret i fondsforordningen var pr. 31. december 2011 lavere end målbølbet. I det foreløbige budget for 2013 blev der derfor indføljet en tilførsel på 155,66 mio. EUR.

I februar 2012 blev der overfört 260,17 mio. EUR fra budgettet til fonden i overensstemmelse med det foreløbige budgetforslag for 2012 og reglerne i fondsforordningen (målbølbet på 9 %).

7. RISIKOEVALUERING: DEN ØKONOMISKE OG FINANSIELLE SITUATION I TREDJELANDE MED DEN STØRSTE RISIKO

7.1. Mål

De tidligere afsnit i beretningen giver oplysninger om de kvantitative aspekter af budgetrisiciene i relation til tredjelande. Afsnit 3 i arbejdsdokumentet indeholder en makroøkonomisk analyse af de tredjelande, der repræsenterer den største risiko for budgettet, eller som er omfattet af EU's långivningsfaciliteter (MFA- og Euratom-lån).

7.2. Risikovurderingsmetoder

Risikovurderingen i arbejdsdokumentet er baseret på informationer om den økonomiske og finansielle situation, kreditvurderinger og andre kendte oplysninger vedrørende de lande, der har modtaget garanterede lån. Vurderingen omfatter ikke overslag over forventede tab og inddrivelser, som nødvendigvis er meget usikre.

Risikoindikatorer for de enkelte lande i tabellerne i arbejdsdokumentet viser udviklingen i risikoen for misligholdelser. Denne analyse findes i afsnit 3 i arbejdsdokumentet for de lande, der repræsenterede den største kreditrisiko og eksponering for budgettet (inkl. MFA- og Euratom-lån) pr. 30. juni 2012.

²⁶ Inkl. påløbne renter.